

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului

Ajunși aici, la praznicul Învierii Mele, Eu și cu voi, Eu și cu toți cei din cer, cele de pe pământ și cele din cer, vă spun vouă acum, în grăirea Mea cea de azi, grăirea ucenicilor și a ucenițelor Mele acum două mii de ani după ce Eu, Domnul, trecând prin cruce și prin moarte pe cruce, durere neînchipuită a duhului Meu și a tot duhul cerului, dar și bucuria biruinței Mele asupra diavolului cel bătrân de cinci mii de ani atunci, vă spun Eu, Domnul Iisus Hristos, vestea care a mers din gură în gură atunci spre durerea și spre încordarea celor ce M-au răstignit, vă spun: „*Hristos a înviat!*“.

O, poporul Meu, o, micuțul Meu Ierusalim nou, îți aduc ție dintre cei din cer salutul învierii Mele: „*Hristos a înviat!*“. Nu te am decât pe tine. Să Mă crezi ce-ți spun, fiule Ierusalime. O, caută în toată clipa să fii numai al Meu, numai cu Mine, că numai pe tine te am pe pământ. Când cei de pe pământ mari cu rangul bisericesc sau cărturăresc aud cele ce-ți spun Eu acum, îi apucă mirarea și răutatea de suflet, dar Eu când spun cuvânt știu ce spun. Toți cei mari cu credința, cu inima și cu fapta creștinească își văd de ale lor și de ale mântuirii lor după tot ce zic ei că fac, dar cu tine nu este tot așa, măi poporul Meu. Pe tine te-am ales dintre oameni ca să te așez la masă de cuvânt cu Mine și să fii tu voia Mea între pământ și cer și să-Mi împarți cuvântul peste pământ, cuvântul facerii celei noi, fiule, că am de așezat cer nou și pământ nou între cer și pământ, precum scrie în Scripturi să fac, și să fie acestea apoi, și trebuie să am popor aproape, eliberat de griji și dat Mie cu totul, că Eu port cu tine multe griji pentru biruința Mea peste pământ, iar tu ești mititel și ești puținel la număr, că nu trag creștinii de pe pământ sub crucea Mea, că o au pe a lor de dus, iar crucea Mea de azi este grea, și voi nu mai aveți timp de voi, și ce frumos este aceasta, să uite omul de sine și să se dea Mie cu totul și multului Meu greu și să trăiască el așa, și nu ca toți creștinii care-și fac loruși ceea ce găsesc de cuviință pe calea lor creștinească așa cum este ea privită de ei și așa cum merg toți cei care nu știu îndeajuns ce înseamnă Dumnezeu cu oamenii pe pământ și ce înseamnă să-I slujească lui Dumnezeu omul. Creștinii cer mereu la Dumnezeu de toate, de toate de pe pământ și din cer, dar voi sunteți altfel de creștini, căci voi nu cereți, ci dați lui Dumnezeu, dați truda voastră toată, și sunteți mici, fiilor, și sunteți neputincioși de cele de pe pământ, de vreme ce nu munciți pentru voi la stăpân ca toți oamenii, căci voi trudiți în via Mea, în lucrarea Mea, întru venirea Mea trudiți cu Mine, măi fiilor. O, nu cumva să vă pară că altceva și altfel trudiți. Eu pe voi vă am aproape pentru Mine, nu pentru voi, și vă am apoi aproape pentru mântuirea multora, fiilor, că Eu vin mereu la voi cuvânt de naștere din nou a lumii și a omului, și așa Îmi strâng de ici, de colo iubitori de Dumnezeu mai mult decât iubitori de trup și de desfătări pentru trup, desfătări care suie la suflet și îl robesc apoi pe el spre păcat și spre despărțire de Dumnezeu, fiilor, și Mă doare, și Mă doare că nu Mă iubesc creștinii și oamenii, măi fiilor, și Mă doare că n-au peste ei cârmuitor care să-i învețe lepădarea de sine și căutarea după Mine apoi, că Eu sunt Stăpânul cerului și al pământului și nu-Mi slujesc Mie creștinii și oamenii și își slujesc loruși ziua și noaptea, și-și termină apoi firul vieții și doresc după rai și după milă de la Dumnezeu pentru viața lor cea de veci apoi.

Vă spun vouă acestea toate ca să Mă credeți îndeajuns că nu vă am decât pe voi, și să creadă aceasta și cei ce se cred aproape de Dumnezeu cu viața și cu faptele și cu alegerea lor și cu înțelepciunile lor, dar aproape de Mine îi este greu omului, îi este prea greu. O, cine acum două mii de ani a fost aproape de Mine în durerea Mea cea mai grea? N-a putut nimeni să îndure cu Mine tot ce am avut de purtat și de trecut, dar am avut iubire mare și veghe mare pentru Mine pe ucenițele Mele, pe cele ce nu mai aveau nimic de făcut decât să-Mi țină urma și să-Mi dea toată iubirea lor, toată, fiilor, tot dorul lor, iar împotriva lor nu s-a adus împotrivire, căci așa este în iubirea cea întreagă, ea este forța care ține departe orice putere potrivnică, orice gând satanic, și

s-a văzut aceasta atunci. Iar pe ucenicii Mei i-am pus Eu la adăpost, i-am pus prin cuvânt rostit peste ei și peste cei ce ar fi dat să-i caute pe ei pentru numele Meu, și i-am păstrat pentru mărturia învierii Mele după statul Meu cu ei trei ani și jumătate din loc în loc pe pământ pentru alinarea durerilor de peste tot de pe unde veneau cu cei mult neputincioși ca să le alin Eu, Domnul Iisus Hristos, durerile, așa cum toți cei suferinzi Mă știau și Mă căutau, iar ucenițele și toți cei care le sprijineau pe ele pentru slava Mea cea de atunci Îmi slujeau cu osârdie Mie și ucenicilor Mei și aveau grijă mare și mereu de mersul lucrului Meu peste pământ, și apoi de duhul mărturisirii peste oameni și peste împărați, căci Eu M-am dus la Tatăl ca să fiu cu ei de lângă El până la sfârșitul timpului, precum le-am promis, iar acum ei se strâng toți lângă voi, fiilor de azi ai Mei pe pământ, și sunt cu ei lângă voi până la sfârșit și, iată, mai mult acum, la sfârșit, căci cuvântul Meu așează și lucrează și sfârșește orice început și îl ridică la locul lui, și toate sunt tainice și se lucrează cer nou și pământ nou, și nu e mincinos cuvântul Scripturii facerii din nou a lumii, dar oamenii pământului au numai ochi trupești și minte pământescă, căci ochii duhului și locașul lui, mintea, nu vor oamenii să le dea lui Dumnezeu și să le facă Domnul pe ele după chipul și asemănarea Sa ca să-L vadă ei pe Domnul și să meargă după El apoi așa cum mergeți voi.

Iată, se naște omul din păcat și trăiește zadarnic pe pământ și-l doare apoi pe vecii că n-a înțeles prin toate pe Dumnezeu, pe Cel ce a făcut cerul și pământul și pe om apoi pentru această facere, măi fiilor. Și dacă am grăit vouă, le grăiesc acum și fiilor pământului și le spun și lor urarea învierii Mele.

O, fii ai oamenilor, o, copii ai pământului, Hristos a înviat! Eu Însumi, Eu, Domnul, Eu vă aduc salutul învierii Mele. Luați aminte, o, luați aminte că Domnul a făcut la început cerul și pământul și a dat pământul moștenire oamenilor, dar cerul, cerul cine-l moștenește? O, cine moștenește cerul, fii ai pământului? Dacă n-ar da cerul, ar avea viață pământul și oamenii de pe el și toată facerea care slujește vieții oamenilor pe pământ? O, luați aminte de unde vine viața pe pământ. De pe pământ vine moartea peste oameni, dar din cer vine viața. Vă chem cu dor, vă strig cu jale, căutați-vă viața în cer, că din cer este viața, și iată, se face cuvânt peste voi viața, căci scris este în Scripturi că la început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul, și Acesta era întru început la Dumnezeu și toate printr-Însul s-au făcut, și întru El era viață. O, Eu eram Cuvântul, și dintru început eram la Dumnezeu, și toate prin Mine s-au făcut, și întru Mine era viață și am dat viață facerii după ce am rostit cuvânt să se facă ea cer și pământ, și iată-Mă după două mii de ani de la învierea Mea dintre cei morți rostind peste pământ acum: Hristos a înviat!, căci acum două mii de ani am venit pe pământ și M-am făcut Fiul Omului și am stat treizeci și trei de ani între oameni, iar la sfârșit, după ce am stat cu ucenicii Mei trei ani și jumătate, M-am lăsat apoi spre moarte pe cruce ca să pun la loc ceea ce omul a stricat în rai acum șapte mii de ani și să-i dau lui prilej să se lase de păcat și să se întoarcă la Dumnezeu, la Cel îndurerat după el, la Făcătorul lui, căci omul M-a părăsit de tot, și încă din rai M-a părăsit.

Cu raiul vin după voi și vă chem în taina lui și vă ajut să iubiți viața și să părăsiți boldul morții, căci păcatul este moarte, o, fii ai pământului. Dar acum vin și vă dau cerul moștenire dacă veți vrea să Mă ascultați pe pământ, căci și Eu am stat pe pământ, dar am ascultat întru totul de Tatăl Meu Dumnezeu, iar voia Mea era voia Lui, nu a Mea, și am fost Fiul Tatălui Meu, că n-am ieșit dintru El pe pământ, ba L-am purtat în Mine de-a pururi precum El M-a purtat întru El, iar Eu am lucrat lucrarea Lui.

A murit Fiul Domnului, Fiul cerului a murit pentru voi acum două mii de ani, o, fii ai oamenilor, dar a înviat Domnul a treia zi și S-a dat vouă Mântuitor. O, trăiți și voi înaintea Mea așa cum am trăit Eu înaintea Tatălui făcând toată voia Lui, toată lucrarea Lui, și nu veți trăi zadarnic pe pământ dacă veți asculta așa. O, sculați-vă! Oricât ați fi de păcătoși Eu am putere de la Tatăl să iert, să șterg păcatele voastre și să vă dau veșmântul învierii Mele, trupul și sângele Meu, ca să fiți vii apoi mereu, mereu, căci întru Mine este viață, o, fii ai pământului, dar faceți-vă fii ai ce-

rului pe pământ așa precum am fost Eu, iar când pământul va intra la facerea lui cea nouă se va da vouă cerul cel nou de moștenire, iar în cer sfinții toți și îngerii toți stau și așteaptă să vină și să moștenească cei mântuiți, cei ce cheamă pe Domnul, căci scris este: *«Între cei mântuiți vor fi numai cei ce cheamă pe Domnul»*. Amin.

O, în duminica aceasta a praznicului Învierii Mele, în ziua întâi a săptămânii te chem la înviere, te chem, neam român. O, ridică-te! Te chem cu dor, și tainic rostesc peste tine cuvântul Meu. Ridică-te, o, țara Mea de venire a doua oară de la Tatăl pe pământ la oameni! Când am făcut la început cerul și pământul am zis cuvânt, și ele s-au făcut și s-au arătat și s-au așezat la locul lor. Acum, la sfârșit, rostesc cuvânt peste tine și zic: Fă-te cer nou și pământ nou, o, neam român, căci pe glia ta am semănătura cuvântului Meu, cuvântul gurii Mele, care vine pe șoapta vântului, purtat de norii slavei Domnului, și vine la tine ca să te ridice, o, țara Mea de azi. Am pe vatra ta grădinița cuvântului Meu, unde Eu cobor pe loc pregătit Mie ca să vin și să cuvintez de pe tron și să cârmuiesc cu toiag de fier neamurile pământului, precum este scris să împlinesc. O, deschide-te și primește venirea Mea! Hristos a înviat, îți spun Eu, Domnul, țara Mea cea de azi, îți spun și azi, îți spun și mâine, iar apoi tu să înveți să moștenești cerul și să moștenească sfinții cerului pe pământul tău și să se facă cer pământul tău, pentru cei din cer biserică cerească pe pământ. O, vino în ajutorul Meu, în ajutorul Domnului Dumnezeului tău, că nu în Ierusalim M-am dus dacă am venit, ci la tine am venit și în tine petrec, și rostesc cuvântul cel de la început al facerii celei noi, chiar dacă neamul creștinesc merge mereu la Ierusalim pentru cele ce găsește acolo despre trecerea Mea pe acolo acum două mii de ani când nu M-a primit Ierusalimul, și iată, și acum ca și atunci urmele Mele mărturisesc acolo spre judecata celor ce n-au crezut atunci și a celor ce nu cred azi venirea Mea cea de atunci și cea de acum, care este scrisă în Scripturi să fie acum. Și precum acum două mii de ani am venit că era scris să vin, tot așa și azi, vin că este scris să vin, vin și-Mi împlinesc venirea și cuvântul venirii Mele și tainic pregătesc facerea cea nouă: cerul cel nou și pământul cel nou, și iată, Îmi pregătesc moștenitori, iar pe tine te chem prelung, o, țara Mea de dor, că dor Îmi e de tine, și de două mii de ani Mi-e dor; Mi-e dor de când Tatăl Savaot a hotărât să am pământul tău de sprijin și de slavă pentru a doua Mea venire, fiindcă Ierusalimul M-a alungat din mijlocul lui, iar cei de azi sunt acolo fiii celor ce M-au răstignit.

O, pace ție, țara Mea, România Mea! Pământul tău este al Meu. Pe el am Eu așezată taina venirii Mele cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp, și nu voiesc, o, nu voiesc ca neamul de pe tine să Mă alunge precum Ierusalimul M-a alungat, după ce atâta am strigat ca să-l adun ca pasărea pe puii ei, dar el n-a voit, și M-a alungat din mijlocul lui și M-a dat de la el.

O, pace ție, pământ al slavei Mele de sfârșit de timp, pământ român, dorul Meu cel de două mii de ani, și iată, am peste tine slava Mea și pe poporul cuvântului Meu cel de azi peste pământ și tronul Meu, iar râul Meu de cuvânt, care curge din tronul Meu, să-ți spele fața, să-ți spele glia și să fii tu slava Mea, precum slava ta sunt Eu, Eu și cuvântul Meu în mijlocul tău. Amin, amin, amin.

22 aprilie/5 mai 2013